

RECULL DE PREMSA

03/07/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

16

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
03/07/14	EXPOSEN LES FOTOGRAFIES PRESENTADES ALS PREMIS RAHOLA / DIARI DE GIRONA	5	1
03/07/14	EXPOSEN LES MILLORS FOTOS DELS PREMIS CARLES RAHOLA / EL PUNT AVUI (GIRONA)	6	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
03/07/14	TELEFÓNICA, BANCO SANTANDER, CAIXABANK Y HSBC SE HARÁN CON EL 29,7% DE PRISA / EL ECONOMISTA	8	1
03/07/14	PERIODISMO POR LA LIBERTAD / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	9	1
03/07/14	LA CE AUTORIZA LA COMPRA DE E-PLUS POR TELEFÓNICA Y DE ONO POR VODAFONE / ABC (EDICION NACIONAL)	10	1
03/07/14	ALGUNA COSAFA OLOR DE PODRIT A TVE per Fernando de Felipe / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	11	1
03/07/14	DENUNCIEN MALA PRAXI EN ELS 'TELEDIARIOS' / EL PUNT AVUI	12	1
03/07/14	ELS PERIODISTES DE TVE DEMANEN EL CESSAMENT DEL CAP D'INFORMATIUS / ARA	13	1
03/07/14	La banca entra en Prisa / EL ECONOMISTA	14	1
03/07/14	UNA PERIODISTA ARGENTINA MUERE EN UN ACCIDENTE DE TRÁFICO / DIARI DE TARRAGONA	15	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Exposen les fotografies presentades als Premis Rahola

► «Quinze mirades a dotze mesos» recull unes 80 imatges que van optar a la darrera edició dels guardons de comunicació local

GIRONA | ALBA CARMONA

■ Les flames atacant el paisatge del Baix Empordà, les il·lusions del Girona FC en el viatge frustrat cap a primera divisió o l'èxtasi amb què la ciutat va rebre el nomenament del Celler de Can Roca com el millor restaurant del món són algunes de les imatges que es troben a l'exposició *Quinze mirades a dotze mesos*. La mostra, que es pot veure a la seu de la Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes de Girona fins a finals del mes d'octubre, recull una vuitantena de les imatges que es van presentar a la cinquena edició dels Premis Carles Rahola de Comunicació Local.

LA XIFRA

15 FOTÒGRAFS

participen a l'exposició

La mostra ha seleccionat els treballs d'una quinzena de fotoperiodistes d'entre les 147 imatges publicades a la premsa gironina que es van presentar a la darrera edició.

L'exposició és una selecció de les 147 imatges que van optar al premi i recorda alguns dels fets que van ser notícia als mitjans entre la quarta i la cinquena edició dels guardons.

ANIOL RESCLOSA

La mostra exposa la sèrie «Xaropclown» amb què Aniol Resclosa va guanyar el premi Carles Rahola.

Amb imatges dels fotoperiodistes Aniol Resclosa, Carles Colomer, David Aparicio, Martí Artalejo, Albert Busquets, Jordi Busquets, Joan Castro, Pere Duran, Ruben Garcia, Josep Maria Oliveras, Carles Palacio, Jordi Ribot, Glòria Sánchez, Lluís Serrat i Anna Soldevila, l'exposició serveix per fer memòria de les catàstrofes forestals i «tragèdies humanes com els desnonaments, però també d'experiències vitals com la Via Cata-

lana» i alegries i competicions esportives, explicava ahir president de la Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes, Joan Ventura, durant la inauguració de la mostra.

Entre les imatges exposades hi ha la sèrie fotogràfica que va guanyar el darrer premi Carles Rahola, *XaropClown*, d'Aniol Resclosa, publicada al Dominical de **Diari de Girona**, i que recull la tasca solidària dels pallassos que treballen

als hospitals.

També s'hi poden veure les imatges que van quedar finalistes al premi a la Millor Fotografia Publicada. Són una sèrie de David Aparicio sobre el desnonament del bloc de Salt i imatges d'Albert Busquets al Dance Festival de Platja d'Aro; a més de les mencions especials, que van reconèixer les imatges de Joan Castro, Jordi Ribot i Pere Duran als incendis del Baix Empordà.

Exposen les millors fotos dels premis Carles Rahola

■ El Col·legi de Periodistes va inaugurar ahir a la seva seu de Girona l'exposició 'Quinze mirades a dotze mesos', integrada per una vuitantena de fotografies ■ Es podrà visitar fins a l'octubre

J. Camps Linnell
GIRONA

Les imatges més destacades presentades a la cinquena edició dels premis Carles Rahola de comunicació local es poden veure des d'avui fins a finals d'octubre a la seu del Col·legi de Periodistes de Girona. Sota el títol *Quinze mirades a dotze mesos*, s'aplega l'exposició que recull una vuitantena de fotografies seleccionades d'entre les 147 imatges que es van presentar, les quals deixen constància de manera gràfica d'algun fet remarcable que va ser notícia als mitjans de comunicació entre l'any 2012 i el 2013.

Un any més, el foc va ser, malauradament, un dels protagonistes dels treballs presentats, tal com testimonien algunes de les imatges que, com en altres casos, posen en contradicció l'observador davant la bellesa plàstica de les flames i la tragèdia que comporten. Entre aquestes, destaquen les sèries gràfiques de Jordi Ribot

Una de les imatges de la sèrie gràfica guanyadora, 'Xaropclown' ■ ANIOL RESCLOSA

—*Maleïda tardor*—, Joan Castro —*Nit de foc*— i Pere Duran —*Incendi al Baix Empordà*—, a les quals el jurat va fer una menció especial.

De caire més festiu, sobresurten les imatges de la reivindicativa celebració de la Via Catalana i les de la festa que es va viure al Cellar de Can Roca quan va ser elegit millor restaurant del món. A l'exposició

no hi falta, evidentment, la sèrie fotogràfica *Xaropclown*, realitzada per Aniol Resclosa, mereixedora del premi de fotoperiodisme i que reflecteix a cada imatge una història diferent de les moltes que es poden viure en un hospital a través del treball que hi fa l'entitat de pallassos que li dona títol perquè les persones malaltes somriuin. També destaquen les

fotografies dels finalistes David Aparicio, recollides a la sèrie *Desallotjament al bloc de Salt*, i Albert Busquets per la sèrie *Dance Festival* de Platja d'Aro; així com fotos sobre un gos que protegeix la bossa del seu amo mort, les conseqüències dels accidents de trànsit o el viatge d'anada i tornada dels seguidors del Girona FC al somni frustrat de primera, entre al-

La xifra

147

imatges es van presentar a la cinquena edició dels premis Carles Rahola, de les quals unes 80 s'exposen.

tres.

El jurat d'aquest premi que organitzen conjuntament el Col·legi de Periodistes i la Diputació de Girona va destacar en el seu moment la dificultat d'escollir un guanyador per la gran qualitat de la majoria de treballs presentats. L'exposició n'és testimoni.

Quinze mirades a dotze mesos inclou fotos de David Aparicio, Martí Artalejo, Albert Busquets, Jordi Busquets, Joan Castro, Carles Colomer, Pere Duran, Ruben Garcia, Josep Maria Oliveras, Carles Palacio, Aniol Resclosa, Jordi Ribot, Glòria Sánchez, Lluís Serrat i Anna Soldevila, i es pot visitar fins a finals d'octubre. ■

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Telefónica, Banco Santander, CaixaBank y HSBC se harán con el 29,7% de Prisa

Serán accionistas de la editora a partir del 6 de julio mientras Polanco se diluye

Á. Semprún MADRID.

Telefónica, Banco Santander, CaixaBank y HSBC cuentan las horas para desembarcar en el capital de Prisa con hasta un 29,7 por ciento. El próximo 6 de julio vence el plazo para la conversión obligatoria en acciones de clase A de los bonos que los tres bancos y la *teleco* suscribieron en 2012 para salvar al grupo que preside Juan Luis Cebrián, cuyos problemas financieros y de liquidez le impedían hacer frente a los vencimientos de su deuda de más de 3.400 millones y a los pagos diarios. La multinacional que preside César Alierta adquirió bonos por 100 millones de euros, que se van a convertir en más de 97 millones de títulos de la entidad por lo que, tras la ampliación de capital, que fue aprobada hace dos años, se hará, inicialmente, con un 6,84 por ciento de la editora de *El País*.

Por su parte, las entidades financieras se hicieron con bonos por 334 millones de euros, mediante la conversión de parte de la deuda que tenían con Prisa. El documento de emisión de bonos y ampliación de capital explica que el banco que preside Emilio Botín puede convertir un crédito de 20 millones que le concedió en noviembre de 2008. En cuanto a CaixaBank, el folleto contempla la capitalización de hasta 25 millones de euros de un préstamo que Caixa D'Estalvis concedió a Prisa en 2009. El caso de HSBC es más amplio, ya que el documento abre la puerta a que transforme en bonos obligatoriamente convertibles su parte del crédito sindicado de 4.200 millones o un préstamo subordinado de 200 millones.

Los bonos por 334 millones de euros se convertirán a partir del 6 de julio en 324,27 millones de acciones, lo que dejará en manos de las entidades financieras el 22,85

Los accionistas de Prisa

Composición accionarial actual (%)

ACCIONES CLASE A (Nº)	920.591.269	%
Nicolás Berggruen		3,11
BH Stores IV		3,85
Fidelity International Limited		2,92
Financiere de Lechiquier		3,39
Halcyon Master Fund		1,04
Inmobiliaria Carso		3,23
Monarch Master Funding		4,71
Rucandio		24,84

Composición accionarial tras la ampliación de capital por la conversión de los bonos y el dividendo* (%)

ACCIONES CLASE A (Nº)	1.418.950.492	%	ACCIONES (Nº)
Nicolás Berggruen		2,01	28.606.459
BH Stores IV		2,00	28.422.994
Fidelity International Limited		1,89	26.958.295
Financiere de Lechiquier		2,19	31.159.000
Halcyon Master Fund		0,67	9.586.722
Inmobiliaria Carso		—	—
Monarch Master Funding		3,04	43.271.169
Rucandio		16,06	227.911.082
Telefónica		6,84	97.087.370
Santander, HSBC y CaixaBank		22,85	324.271.813,8

Fuente: CNMV y elaboración propia. (*) Estimación.

elEconomista

por ciento de Prisa. En julio se van a llevar a cabo dos ampliaciones de capital de acciones de tipo A, una de 420,9 millones de títulos correspondiente a la emisión de bonos de 2012 y otra de 77 millones de acciones del dividendo.

Estas operaciones elevarán el capital social de la firma hasta los 1.418,9 millones de acciones de clase A, lo que supondrá una fuerte dilución para los actuales accio-

nistas a falta de la conversión de *warrants* pendiente. Así, en un primer momento, la familia Polanco verá reducida su participación a casi el 17 por ciento. Aunque sigue siendo el principal accionista, no es accionista de control de Prisa, cuyo límite está fijado en el 30 por ciento.

Fuentes cercanas al grupo explican que Prisa deberá cambiar los estatutos para fijar el umbral de control por debajo del 17 por ciento, para que los Polanco, que llegaron a tener el 70 por ciento de Prisa, recuperen su estatus.

Por su parte, los nuevos accionistas no tienen una gran vocación de permanencia en el capital de Prisa. CaixaBank, por ejemplo, se está deshaciendo de todas las participaciones que heredó de Banca Cívica para centrarse en su cartera clásica, en la que no tiene cabida un medio de comunicación. Así, fuentes del mercado aseguran que la inversión en Prisa no es estratégica para CaixaBank que tratará de vender sus títulos cuando sea posible.

En este sentido, se ha publicado que la entidad catalana quería deshacerse de los bonos, pero el alto precio de los mismos (1,03 euros por acción) frente al precio en bolsa (unos 0,38 euros) hizo poco recomendable esa opción. De cara a las demás entidades, las exigencias de Basilea III penalizan a los bancos con participaciones industriales. La normativa les obliga a provisionar capital si no se va a recuperar la inversión y vista la complicada situación de Prisa, no es estratégica.

Juan Luis Cebrián. EE

EL MUNDO / Cursos de verano por sus 25 años

Periodismo por la libertad

El seminario de este periódico reúne a los corresponsales de guerra Javier Espinosa, Ricardo García Vilanova y Marc Marginedas, secuestrados en Siria

JANINA RUTH

MACARENA P. LANZAS / El Escorial

Pasar las páginas de un periódico y conocer lo que pasa en el resto del mundo, sobre todo en zonas de conflicto bélico, parece algo *hecho* hoy en día, y más gracias al poder de internet y las redes sociales, que sirven de altavoces. El trabajo que hay detrás a menudo se desconoce.

Por esta razón la figura del corresponsal de guerra ocupó ayer parte de la tercera jornada del seminario *EL MUNDO: 25 años de historia* en los cursos de verano de la Complutense en San Lorenzo de El Escorial.

Fue la primera reunión conjunta ante las cámaras desde su liberación. Javier Espinosa, corresponsal de guerra de EL MUNDO, y Ricardo García Vilanova, fotógrafo de guerra, llegaron a casa en marzo tras estar secuestrados por el Estado Islámico de Irak y de Siria (ISIS). Marc Marginedas, corresponsal de guerra de *El Periódico*, lo hizo semanas antes.

Profesionales que representan la parte más extrema del ejercicio periodístico. Junto a ellos, Mónica Bernabé, corresponsal de guerra de EL MUNDO, y Mónica G. Prieto, corresponsal en Oriente Próximo para *Periodismo Humano* y *Cuarto Poder*, también protagonizaron la jornada.

Felipe Sahagún, miembro del con-

Mónica Bernabé, Marc Marginedas, Ricardo García Vilanova y Javier Espinosa, ayer en El Escorial. / JAVIER BARBANCHO

sejo editorial de EL MUNDO y profesor en la UCM, dio pie a un debate sobre la cobertura llevada a cabo en zonas de conflicto, como Siria, Irak o Afganistán, territorios que los anteriormente nombrados conocen bien.

«Lo que antes era un cierto respeto sobre el corresponsal ahora se ha difuminado hasta convertirse el periodista en un objetivo más, un elemento del conflicto al que también

se puede agredir», explicó Espinosa. «Son guerras que involucran cada vez a más a segmentos de la población civil», añadió Marginedas.

Entre los riesgos están los secuestros o los ataques. En el caso de las mujeres, Bernabé añadió uno más: el abuso sexual. «Eso no significa que las mujeres no tengan que ser enviadas a las zonas de conflicto. Hay que tomar medidas de precaución, cosas

tan simples como la defensa personal para saber cómo actuar».

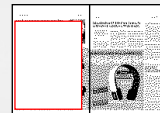
El cautiverio de Espinosa, Vilanova y Marginedas quedó en segundo plano. El periodismo espectáculo no les representa. «Hemos sido protagonistas muy a nuestro pesar. Pero todo el tiempo que se dedica a hablar de estas cosas se deja de explicar las historias que pasan con los civiles», sentenció Vilanova.

La jornada continuó con la mesa *Buceando en las cloacas del poder*, que comenzó con una frase de Fernando Lázaro, redactor jefe de Nacional de EL MUNDO. «El intento de asesinato civil de Pedro J. Ramírez era la intención de cerrar la boca a un periódico comprometido». Palabras que reflejan preocupación por la libertad de prensa. El encuentro contó con Agustín Pery, director adjunto de EL MUNDO; María Peral, redactora jefa de Nacional; Marcos García Rey, del Consejo Internacional de Periodistas de Investigación; y Eduardo Inda, adjunto al director.

«Somos víctimas de la peor de las censuras que es lo políticamente co-

La mesa 'Buceando en las cloacas del poder' abordó los límites a la prensa

recto», resumió Pery. «Cada vez que se publica algo polémico, entras en las redes sociales y preocupa más por qué lo publicamos que lo que contamos», agregó. Sin embargo, ven un futuro esperanzador para la libertad de prensa en dos fenómenos: la próxima entrada de vigor de la Ley de Transparencia e internet. «Quien sepa utilizar bien esta Ley va a hacer un mejor periodismo y va a escrutar mucho mejor al poder», señaló García Rey. «El universo digital es infinito, y las puertas que está poniendo el poder muy especialmente en España van a quedar rápidamente tumbadas por él», comentó Inda.

La CE autoriza la compra de E-Plus por Telefónica y de ONO por Vodafone

► La firma española de telecomunicaciones se coloca también líder en el mercado alemán

L. M. O.
MADRID

La Comisión Europea dio ayer luz verde a dos de las principales operaciones que registró el sector de las telecomunicaciones durante los últimos meses: la compra por Telefónica de la filial alemana de KPN, E-Plus, y la adquisición de ONO por Vodafone.

Tras el visto bueno de las autoridades comunitarias, la firma española tiene previsto finalizar la compra durante el tercer trimestre del año. La compañía presidida por César Alierta recordó que, gracias a ello, se generarán unas sinergias de 5.000 millones de euros y dará pie a la creación de un proveedor digital de telecomunicaciones «líder» en el país germano.

Como condición, Bruselas obliga a Telefónica a ceder un 30% de la empresa resultante, que dispondrá de 44 millones de clientes y un 39% de cuota de mercado, a uno o diversos operadores para promover la competencia en el mercado alemán. Telefónica recuerda, en este punto, que ya ha adoptado una serie de medidas para alejar los temores del Ejecutivo comunitario.

En este sentido, la filial de Telefónica alcanzó un acuerdo con el operador móvil local Drillisch, que se hará efectivo cuando la UE ratifique los términos del acuerdo. La compañía también se compromete a desprenderse de un 20% de su capacidad de red bajo un acuerdo mayorista de compra de capacidad a un operador alternativo y pondrá a disposición de un competidor un paquete de espectro de banda, un acuerdo de «roaming» y un contrato de compartición pasiva de la red. Asimismo, renovará los contratos vigentes mayoristas hasta 2025 y facilitará su transición a otro operador.

El director de Estrategia de Telefónica en Alemania, Markus Haas, subrayó que la compañía ha alcanzado «el hito más importante» en su camino para cerrar la fusión. «La decisión tomada hoy por la Comisión es una grata noticia y apuntala oportunidades de consolidación en Europa que impulsen la inversión y el negocio de los datos móviles», zanjó. Al frente de la sociedad, la filial germana ha seleccionado al actual consejero delegado de E-Plus, Thorsten Dirks.

En el caso de Vodafone, la multinacional británica prevé que en un plazo de «dos o tres semanas» se finalice la adquisición del operador español ONO, una operación valorada en 7.200

millones de euros. A diferencia de la resolución sobre Telefónica, Bruselas no impone requisitos, tras observar que la operación no plantea posibles vulneraciones de competencia.

Operación complementaria

El análisis efectuado por Bruselas ha servido para poner de manifiesto que las actividades de ambas empresas resultan «en gran medida complementarias». Mientras que Vodafone está especializada en el sector de la comunicación móvil, la española está más enfocada a las telecomunicaciones fijas (ADSL), diferencia que se suma a

los servicios de televisión de pago que ofrece ONO (algo con lo que no cuenta Vodafone).

La Comisión considera que los solapamientos de actividades que existen entre las dos compañías son «limitados» y que la nueva empresa, nacida de la fusión, deberá seguir compitiendo con grandes firmas, como Telefónica, Orange y Jazztel. Vodafone descartó cambios a «corto plazo» en la organización tras la adquisición, según informaron a Ep fuentes de la compañía. El nuevo grupo contará en España con una plantilla de unos 6.000 empleados.

César Alierta

IGNACIO GIL

CRÍTICA DE TV

Fernando de Felipe

Alguna cosa fa olor de podrit a TVE

Per molt que continuem pagant-la entre tots amb els nostres impostos, el cert és que TVE fa molt que va deixar de ser una televisió estrictament "pública". Convertida en l'orwell·lià *cortijo* del Govern del PP, i en espera de què en farà d'ara endavant el nou director general, acabat de nomenar, a ningú no se li escapa que TVE no para de perdre prestigi, credibilitat, brillantor i audiència.

Més enllà del tros de sou de la ultra-blindada Mariló Montero i les seves circumstàncies, de l'estrepitós fracàs de programes tan esperpènticament vetustos com *El pueblo más divertido*, de la vergonya aliena que produeix diàriament l'enganyosament solidari *Entre todos*, de la sort que ha acabat tenint el fins ara imprescindible *Informe semanal*, d'aquests nivells de publi-

catat encoberta que ens venen com a pretès "patrocini cultural", i fins i tot més enllà del negacionista lifting històric que li han practicat a *Cuéntame* en l'última temporada, més de culebrot que mai, el més preocupant de tot plegat és l'estat (d'excepció) en el qual han quedat els informatius.

La manipulació, el dirigisme polític i les omissions interessades han arribat fins a tal punt que el mateix Consell d'Informatius de TVE s'ha vist obligat a emetre un comunicat duríssim per reclamar, amb la màxima urgència possible, un canvi que permeti que els seus *Telediarios* "recuperin la posició com a referents de la informació televisiva a Espanya". Entre les moltes "males pràctiques professionals" que el text en qüestió denuncia obertament, hi destaquen censures i manipulacions tan democràticament inacceptables

com ara l'eliminació de la valoració de Rajoy i Rubalcaba en la informació sobre l'enquesta trimestral del CIS, l'ocultació en la primera edició del *Telediario* de la cromanyònica "relliscada" de Cañete durant les eleccions europees, la negativa a comptar en cap dels seus espais d'anàlisi i/o debat amb el líder de Podem després del seu triomf a les europees del 25-M, l'exercici sistemàtic de camuflatge eufemístic a què han sotmès les notícies relacionades amb els molts casos de corrupció que afecten el PP, o la malintencionada forma en què han intentat minimitzar les informacions relatives a les manifestacions contra les prospeccions petrolíferes a les Canàries. Amb aquest panorama tan caver-nari queda clar que, per una vegada, som ben lluny de tenir la TVE que ens mereixem.

Torrespaña, també conegut com "el pirulí", centre de comunicacions de RTVE ■ ARXIU

Denuncien mala praxi en els 'Telediarios'

■ El consell d'informatius de TVE demana la destitució de Julio Somoano

Redacció
MADRID

El consell d'informatius de Televisió Espanyola s'ha tornat a rebel·lar contra el seu director, Julio Somoano, que és rebutjat per la majoria dels treballadors. En un comunicat, constaten que els *Telediarios* de TVE han deixat de ser "un referent de la informació a l'Estat espanyol" i que el resultat de "la pèrdua del prestigi i credibilitat dels informatius de TVE" té

molt a veure amb "les males pràctiques professionals que s'estan duent a terme". Entre altres fets, denuncien la intromissió del director de continguts en l'elaboració d'una notícia sobre el cas Gürtel, fet que va motivar la retirada de la signatura de la notícia i en tot el *Telediario*. El consell també explica que per primer cop s'ha eliminat la informació sobre l'enquesta trimestral del CIS en relació amb la valoració del president espanyol i del líder de l'oposició i que es van amagar en el *TD-1* les paraules masculistes del candidat del PP a les europees, Miguel Arias Cañete. ■

Els periodistes de TVE demanen el cessament del cap d'informatius

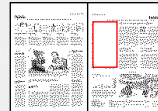
A.C.R.
BARCELONA

El Consell d'Informatius de TVE ha remès al consell d'administració de Radiotelevisió Espanyola un informe en què demana que "es propiciï un canvi en la direcció dels serveis informatius" de la cadena. En un comunicat, el Consell assenyala vuit casos concrets "d'errors, males pràctiques i decisions que tenen poc a veure amb l'exercici del periodisme al servei dels ciutadans", i assegura que aquests episodis "s'han vist agreujats durant les últimes setmanes". L'organisme acusa l'actual cap d'informatius, Julio Somoano -a qui recorda que va ser rebutjat pels treballadors en referèndum en ser nomenat, fa dos anys-, de "no haver emprès cap acció encaminada a corregir els fets denunciats" i atribueix a aquestes pràctiques "la pèrdua del prestigi i la credibilitat dels informatius de TVE", que "l'actual direcció va heretar en màxims històrics". Entre els fets criticats pel Consell d'Informatius hi ha l'"ocultació" de "les paraules masculistes" de Miguel Arias Cañete durant la campanya de les eleccions europees, el fet que a Pablo Iglesias, "el líder de l'opció política que va protagonitzar la gran sorpresa" en

Julio Somoano, cap d'informatius de TVE des del juliol del 2012. @JULIOSOMOANO

aquells comicis, no l'hagin convidat a cap programa de la cadena, o que s'hagin "camuflat" les sigles del PP "en la majoria d'informacions" referides al cas Bárcenas. A més, el Consell troba "greu" que TVE no fos l'opció preferida pels ciutadans per seguir els resultats de les eleccions europees ni per veure el missatge d'abdicació de Joan Carles I.

En clave empresarial

La banca entra en Prisa

El domingo vence el plazo para la conversión en acciones de Prisa de los bonos que Santander, Caixabank, HSBC y Telefónica suscribieron en 2012 para salvar el grupo. Entre todos se quedarán con un 29,7 por ciento del capital de la compañía que preside Juan Luis Cebrián. La emisión se hizo para solucionar los problemas financieros y de liquidez que impedían hacer frente a los vencimientos de deuda. En este tiempo no ha mejorado la gestión y tampoco se ha conseguido salir del bache. Con los nuevos accionistas se diluye el valor de los títulos y la familia Polanco cada vez tiene menos control (puede quedarse con el 17 por ciento) sobre un grupo que ha dejado a la deriva en manos de Cebrián. En estas circunstancias es incomprensible que la banca entre en Prisa que no hace más que dar malas noticias. Todo parece que responde al trato privilegiado que tiene como grupo de comunicación.

Grifols debe ser transparente

La multinacional de hemoderivados puede pagar caro la compra de Talecris, investigada por prácticas corruptas. La compañía catalana tiene abierta una investigación interna en su equipo de ventas que afecta a varios países, donde ha interrumpido el suministro de sus productos. Se trata de un revés para sus cuentas, pero sobre todo para su imagen y su relación con el órgano regulador en España. Grifols ha comunicado estas posibles irregularidades a la SEC (el regulador estadounidense), pero no lo ha hecho a la CNMV. Una actitud que demuestra la poca transparencia en nuestro país de una de las empresas curiosamente más subvencionadas por el Estado.

Los centros comerciales reviven

Los centros comerciales son los grandes supervivientes de esta crisis. Pese al paro y a la caída del consumo, la inversión en las grandes superficies vuelve a niveles de precrisis. Sólo en el primer trimestre del año se ha disparado hasta los 1.423 millones de euros, 223 millones más que en 2013. Los mejores datos macro y la caída del precio del suelo aseguran la aparición en escena de fondos interesados en mercados rentables. Sólo hace falta que el consumo repunte –algo que ya está ocurriendo porque por primera vez, las familias gastan más de lo que ingresan–, lo que augura movimiento en el sector.

SUCESO

Una periodista argentina muere en un accidente de tráfico

■ La periodista argentina María Soledad Fernández, que cubría el Mundial de fútbol Brasil 2014, murió en la madrugada de ayer en un accidente automovilístico en el estado brasileño de Minas Gerais en el que resultaron heridos sus dos compañeros de un equipo de televisión. El accidente ocurrió cuando los periodistas regresaban a Belo Horizonte, ciudad en la que Argentina montó su cuartel general en Brasil, tras el partido en Sao Paulo de octavos de final.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
03/07/14	Els 13 assessors de la Generalitat de RTVE premien un espot independentista / Economia Digital	19	2
03/07/14	La televisió, pública? / Economia Digital	21	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Els 13 assessors de la Generalitat de RTVE premien un espot independentista

Jueves, 3 de julio de 2014

"Fins al final". "Si ho intentes, fes-ho fins al final". El documental #eleutheromania (terme que descriu un intens i irresistible desig de llibertat) ha estat el guanyador ex aequo-- dels premis Miramar a la creativitat audiovisual, en la seva sisena edició, que convoca el consell assessor de RTVE a Sant Cugat. Són els 13 assessors d'aquest consell, que va triar el Parlament de Catalunya, els que s'han decantat per un treball que aposta sense miraments per la "independència de Catalunya". El documental es basa en un poema de Charles Bukowski, 'Roll the dice', llegit per Tom O'Bedlam, i que permet, amb les seves frases, jugar de forma alegòrica amb els sacrificis que implica el procés cap a la independència de Catalunya. Curiosament, els autors utilitzen un autor identificat amb el cosmopolitisme per fer un spot orientat en el romanticisme alemany. Belles imatges de forma polida, amb belles imatges, el treball audiovisual finalitza amb un Freedom for Catalonia, amb asseveracions que, malgrat ser textuals en el poema de Bukowski, compleixen a la perfecció el possible desig d'independència: "Malgrat el rebuig i les ínfimes possibilitats d'aconseguir-ho, fes-ho fins al final"; "Serà millor que qualsevol cosa que puguis imaginar"; "Podria suposar la presó", "L'aïllament és el premi". "Pot costar-te la raó". Aquestes imatges recorden i una altra vegada al romanticisme alemany, amb les quals juga una vegada i una altra el nacionalisme català. En una d'elles, --un jove a la part alta d'una muntanya- no es pot evitar recordar el quadre de C.D. Friedrich (Viatger enfront del mar). En aquest cas, és enfront de la muntanya, enfront de la naturalesa, no amb la ciutat als peus, símbol de la civilització. Friedrich va ser una de les grans icones del romanticisme alemany. Els joves que apareixen en les imatges es marquen el rostre amb quatre línies en vermell, simulant la senyera, com si fossin marcades de sang, recordant, de nou, la idea del sacrifici, molt arrelada en el pensament alemany. Majoria de CiU Els 13 assessors de la Generalitat en el consell de RTVE a Sant Cugat van ser triats pel Parlament el 22 de maig de 2013, i nomenats pel Govern en el seu consell executiu del 10 de setembre de 2013. Es tracta de professionals relacionats amb els mitjans de comunicació, o lligats als gabinets de comunicació de partits polítics, o professionals proposats pels partits. Dels 13, cinc són de CiU o proposats per CiU; PSC i ERC aporten dos cadascun; ICV, un; PP, dos, i Ciutadans, un. Es tracta de Josep Altayó (ICV); Jordi Bosch (CiU), Pere Calviño (PP), Sílvia Cànovas (CiU), Salvador Coromina (PSC), Jordi García-Soler (PSC), Josep Antoni Gilabert (PP), Àlex Mañé (CiU), Ima Mis (CiU), Sergi Sol (ERC), Josep Maria Tarruell (CiU), Santiago Ramentol (ERC) i Daniel Tercero (Ciutadans). Els 13 membres reben dietes cada vegada que es reuneixen. Ho fan entre una i dues vegades al mes. En ocasions, només una, i obtenen una quantitat similar a la d'una col·laboració televisiva en els espais de tertúlies, per sota dels 250 euros bruts. La posició incòmoda de Bordas En la votació, en la qual va participar la directora del centre de TVE a Sant Cugat, Ana Maria Bordas, el documental va crear una polèmica interna. La pròpia Bordas no va votar en primera instància. Fonts del consell admeten que es va veure clarament el problema:

"era un assumpte de banderes". Però va prevaler l'estètica del treball audiovisual, realitzat per estudiants de segon curs del grau de Publicitat i Relacions Públiques de la Facultat de Comunicació de la UPF. Es tracta d'Ane Santiago, Júlia Xandri i Aina Tro. El premi, dotat amb 2.000 euros, es lliura en la seva sisena edició, i va haver-hi coincidència en què era "molt bo des del punt de vista tècnic i estètic". Malestar a l'entorn de González-Echenique El lliurament del premi es va realitzar divendres passat en el Parlament, amb la presència d'Ana Maria Bordas i de la presidenta de la cambra catalana, Núria de Gispert. Els premis Miramar a la creativitat audiovisual són una de les principals tasques del consell assessor, que deu molt a l'impuls dels membres a proposta de CiU, molt actius, i que desitgen potenciar les activitats una paradoxa en aquests moments-- del centre de RTVE a Catalunya. Però aquest premi ha creat malestar entre els directius de RTVE a Madrid . Fonts polítiques asseguren que existeix una certa incredulitat a l'entorn del president de l'ens públic, Leopoldo González-Echenique. Els alumnes de l'espot independentista, a més d'aquest premi en metàl·lic, tenen l'oportunitat de realitzar pràctiques en RTVE. [embedded content]

La televisión, pública?

Jueves, 3 de julio de 2014

Fa ja uns dies que Valentí Puig va posar el dit sobre la nafra . La televisió pública a Catalunya és qualsevol cosa menys pública. Això passa per l'anàlisi de la trajectòria de TV3 i pel paper, trist, que realitza la televisió pública espanyola a la comunitat autònoma. La informació que avui detalla Manel Manchón és un episodi més d'aquesta esquizofrènia que es viu als mal anomenats mitjans de comunicació de caràcter públic. Ho són per raons econòmiques (els paguem entre tots), però van deixar de ser-ho fa ja massa temps pel que es refereix a la seva voluntat generalista de servei i per la seva capacitat de representar realitats socials, polítiques i econòmiques transversals. Que l'Executiu públic segueixi retallant en llits d'hospital però sostingui aquest consell assessor només es reverteix amb el vot en unes eleccions. De TV3 està gairebé tot dit i insistir en la seva parcialitat, sectarisme i actitud provinciana resulta una recurrència prescindible. No obstant això, fins que he tingut notícia d'aquest assumpte que els expliquem desconeixia que a Barcelona existia un consell assessor de RTVE. És cert que n'hi ha molts d'altres de grans empreses i que tenen una utilitat entre comercial i de consultoria al territori que representen. Pel que sembla, la norma legal permet als governs autonòmics nomenar aquesta espècie de grup de fiscalitzadors la funció del qual és seguir i orientar a la comunitat la marxa de la televisió pública espanyola. Després de realitzar algunes comprovacions ha estat fàcil saber que el consell de marres no és més que una relació de 13 personatges vinculats al món de la política i/o el periodisme als qui --sorpresa!-- nomena la Generalitat de Catalunya i els paga les dietes per la seva suposada dedicació. Que l'Executiu públic segueixi retallant a llits d'hospital però sostingui aquest consell assessor només es reverteix amb el vot a unes eleccions, així que tampoc és necessari realitzar més consideracions sobre aquest tema. No obstant això, que la seva màxima funció efectiva --per la què els retribuïm els ciutadans catalans-- sigui convocar uns premis de comunicació és bastant denotatiu del país en què vivim. Pitjor encara resulta que en aquests premis Miramar, el consell assessor de la televisió pública espanyola reconegui un documental que estimula amb el romanticisme i la insulsa èpica habitual la independència de Catalunya. Desconec com han d'haver assumit a Madrid el gol que el seu consell assessor català els ha marcat a l'esquadra de la televisió pública en temps de govern del PP. Què pensarà la vicepresident Soraya Sáenz de Santamaría? I el president de l'ens públic RTVE, Leopoldo González-Echenique? Imagino el cabreig per aquest assumpte, encara que prefereixin atribuir-lo a l'incontrolable del problema català en comptes de depurar alguna responsabilitat. Ells, al final, res o poc tenen a veure (excepte la responsabilitat d'un càrrec públic). Els veritables artífexs d'aquest premi al documental independentistes són els 13 estómacs agraïts als quals fins i tot els que estem a la pomada no els coneixem un treball digne que justifiqui les dietes que Artur Mas, en nom dels catalans, els abona.